

UTVECKLINGSCHEFEN SOM GÖR FÖRFATTARDEBUT

För några år sedan hade han inte en tanke på att bli författare, men en fikastund med frun Ann-Louise för två år sedan ändrade på det. För några dagar sen släppte utvecklingschefen på Eriksson, Mats Lundgren sin debutroman – Den som ger.

Det är mycket som händer i Mats Lundgrens liv just nu. Efter att boken släpptes för ett par dagar sedan har medierna dragit i honom för att få göra intervjuer. En annorlunda vardag från det lite mer stillsamma liv han haft som utvecklingschef för Eriksson de senaste 20 åren.

– Det känns lite konstigt, men samtidigt kul. De som ringer har nog inte ens läst boken än, tänk om de tycker att den är skitdålig? säger Mats och skrattar.

För några år sedan hade han inte en tanke på att bli författare. Det var först när han och frun Ann-Louise satt i sommarstugan och över en kopp kaffe diskuterade en deckare som båda hade läst, som de konstaterade att det inte fanns någon kriminalroman som utspelade sig i Nyköping och att Mats borde skriva en. Sagt och gjort, redan samma eftermiddag påbörjade Mats sitt första kapitel.

– Jag målade upp en bild i huvudet av handlingen och började skriva, fast om jag hade gjort om det idag hade jag nog funderat ut hela historien i förväg, säger Mats och

berättar att det tog honom runt 100 timmar effektiv skrivtid att få klart hela boken och att han skrev på tåget på väg till jobbet i Kista, men också på kvällar och helger.

Att boken fått stor uppmärksamhet i Sörmland beror främst på att bokens handling utspelar sig i Nyköping, där Mats är bosatt sedan två år tillbaka, och att det kan vara Nyköpings första och enda kriminalroman. Han började författa sin bok i juli 2013 och den var klar i december 2014. Då fanns en början och ett slut på boken, men att den var inte var färdig för publicering berodde på att Mats inte kände sig nöjd med alla karaktärer i boken och på att han behövde hjälp utifrån. Han kontaktade dramaturgen Cajsa Winqvist som gick igenom boken och pekade på vad som kunde ändras och fördjupas i historien och Mats fick också mycket hjälp av Ann-Louise, som till vardags jobbar som språkkonsult i svenska.

– Det svåraste var när jag började ändra och plocka bort karaktärer. Det ändrade hela upplägget och så var jag tvungen att ändra på alla ställen där den karaktären

fanns med. Ett tag tappade jag det helt och kände att det var som att ro en båt i dimma, säger Mats som trots det fick ordning på alla detaljer.

Att skriva en kriminalroman utan att vara polis är inte det lättaste. Därför tog Mats hjälp av Nyköpingspolisen Johan Bodin som svarade på frågor som "går det att döma en död människa för mord?", "vad är skillnaden mellan häktad, arresterad och gripen?". Johan påverkade till och med bokens titel.

– Boken hette från början "Med polisens befogenhet", men det kunde vi inte ha eftersom titeln syftade på en av karaktärerna som sköter utredningen som inte är polis. För att ha befogenheter måste du vara utbildad polis, så titeln ändrade vi så sent som i maj till Den som ger.

Hur boken kommer tas emot har han inte tänkt på så mycket på än, men blir den klen mottagen kommer det att sporra honom till att göra en ännu bättre uppföljare. När Mats la upp boken på fikabordet i person-

alrummet på Eriksson var det många som inte kopplade att det var han som stod bakom signaturen Mats I Lundgren.

– De sa mest ”Kul, en författare som heter som du” och ”Jaha, från Nyköping också, vilket sammanträffande”. Sen, när de läste inledningen, gick det upp för dem att det var jag. Det finns ingen som älskar fika så mycket som jag, säger Mats som precis som karaktären Svante har en förkärlek till fika.

På frågan om det finns fler likheter mellan honom och karaktärerna i boken svarar han

snabbt att det inte finns det, men efter ett tag kryper det fram att det fanns en kille i skolan som kallades för ”Rogga” som inte var allt för snäll mot Mats. ”Rogga” är också en riktig buse i boken som utsätter andra för mobbning.

– ”Rogga” var ganska taskig i skolan minns jag. Det här var så länge sen, men namnet dök väl upp ur mitt undermedvetna och så fick en av karaktärerna heta det, säger Mats och funderar ett tag till.

– Jag tycker det är viktigt att prata om vuxenmobbning. Det förekommer, även om jag själv inte har blivit drabbad, men man måste våga

prata om det.

Just nu har Mats fullt upp med att marknadsföra sin bok *Den som ger* och har inte hunnit börja på en uppföljare, men att det blir en till bok verkar han inställd på.

– Jag ser redan en fortsättning framför mig, så en till bok blir det nog. Inget skulle kunna slå känslan att sitta på tåget och se någon sitta och läsa min bok och oddsen ökar för att det skulle hända om jag skriver en bok till!

Text & foto: Sandra Sundqvist

